

[Pia Christmas-Møller]

nuftig aftale. Men en løsning på spørgsmålet om projektløn må og skal findes.

Vi deler Socialdemokratiets intentioner om en massiv uddannelsesindsats, en samordning af erhvervs- og uddannelsesvejledning, oprettelse af flere lære- og praktikpladser og en lempe af adgangsbeholdningen. Hvad vigtigere er: Vi nøjes ikke med fine intentioner; vi har gjort, vi gør, og vi vil fortsat gøre en aktiv indsats bl.a. sammen med Socialdemokratiet, sådan som det er fremgået af ministerens indlæg for et øjeblik siden. Vi deler ikke Socialdemokratiets intention om at etablere kommunal erhvervsvirksomhed, ligesom vi heller ikke ser noget behov for at oprette flere bureaukratiske organer a la det foreslåede centrale beskæftigelsessekretariat.

Endelig er vi stærkt betænkelige ved økonomien i forslaget, som alt i alt må betragtes som et urealistisk dyrt bud.

Vi afviser altså, som sidst, forslaget, men opfordrer til en konstruktiv indsats med udgangspunkt i de to helt konkrete regeringsforslag, lovforslag nr. L 52 og nr. L 62, med det mål at sikre resultater. Det er, hvad der er behov for, og det er, hvad de unge venter på.

(Kort bemærkning).

Lone Møller (S):

Til fru Pia Christmas-Møller vil jeg gerne sige det samme, som jeg sagde sidst, nemlig at intentionerne i vores forslag ikke er, at de unge, hvor der er behov for det, skal gå 3 måneder, før man kan iværksætte noget. Der står i forslaget »senest 3 måneder«.

Når vi har lagt disse betragtninger for dagen, er det ud fra de meldinger, vi får ude fra det virkelige liv, nemlig at en stor del af de unge ledige er væk fra systemet i denne 3-måneders-periode. Derfor mener vi, det er fuldstændigt spild af penge og ressourcer at begynde at iværksætte forløb til f.eks. unge studerende, som skal gå ledige en måned. Hvis det er det, der er problemet, må vi lave en lovgivning for, hvordan de kan få noget bistandshjælp, men det skal ikke gå ud over resten af de unge, der har behov for at få hjælp.

Hvad angår projektløn, vil jeg stærkt advare ministeren mod at bruge sin bemyndigelse. Jeg synes hellere, ministeren skulle forsøge at appellere til at få forhandlingerne i gang igen. Jeg har i hvert fald fået nogle meldinger fra organi-

sationerne om, at man er positivt indstillet, men ud fra den betragtning, at det skal være på grundlag af en langsigtet handlingsplan for de unge, og ikke de to forslag, der foreligger.

Lige til allersidst: Det er ikke et bureaukratisk forslag, vi har fremsat, tværtimod, det er det modsatte. I dag findes beskæftigelsesforanstaltninger for unge fordelt over en masse ministerier. Det er næsten umuligt at få en oversigt over, hvor man kan hente tilskud, og hvor man skal placeres. Derfor siger vi, at der må være en overordnet planlægning, så den unge kun skal henvende sig ét sted.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Det foreliggende forslag er jo stort set en genfremsættelse fra maj 1989, og jeg skal også henvise til, hvad der på SF's vegne dengang blev sagt. Samtidig skal jeg føje nogle kommentarer til nu her i dag, for der sker jo nogle ting i virkeligheden, som også bør diskuteres lidt herinde.

Socialistisk Folkeparti er stort set enig i de hovedmålsætninger, der er i Socialdemokratiets forslag. Vi kan ikke blive ved med at leve med, at unge generationer tabes på gulvet, og vi har tabt for mange på gulvet de sidste 10 år.

Når det er sagt, så skal jeg også sige, at virkeligheden viser os, at det altså ikke er så nemt. Det er nemt nok at lovgive, hvis bare man kan finde et flertal altså, men i samme øjeblik der er lovgivet, så skal arbejdet med at opfylde denne lovgivning i gang, og så bliver det straks lidt vanskeligere alt sammen.

Det viser bl.a. aftalen mellem Socialdemokratiet og regeringen om efg-praktikpladserne, for vi må i dag spørge: Hvor er de blevet af? Jeg skal ikke klandre nogen for, at de laver en aftale, men jeg vil have lov til at sige, at den måske ikke har været god nok, siden det ikke er lykkedes. Jeg vil dog også sige – det kan man jo så tage fra den anden side – at det er sværere end som så, for vi kan jo godt besværges herinde, lige så tosset vi vil, men det er altså virkeligheden, der bestemmer, hvordan det kommer til at se ud.

Vi er af den mening i SF, at man skulle have gjort det, vi har foreslået i jeg ved snart ikke hvor mange år, nemlig lade de arbejdsgivere, som ikke vil være med til at lave lære- og praktikpladser, betale til dem, der gør det. Vi har beviser for, at de små erhvervsdrivende, små